

Motion

1979/80: 863

av Stina Eliasson m. fl.

om statligt stöd till kulturhistoriskt värdefull bebyggelse

Byggnadsvårdsutredningen har i sitt betänkande Kulturhistorisk bebyggelse — värd att värda (SOU 1979: 17) lagt fram ett enhälligt förslag till system för statligt stöd till vård av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse. Stödet skall i princip ersätta ägaren helt eller delvis för den kulturhistoriska överkostnad det innebär för denne att värda byggnaden på ett kulturhistoriskt riktigt sätt. En förutsättning för att erhålla stödet skall vara att byggnadens eller bebyggelsens framtida skydd skall vara garanterat.

Om det föreliggande utredningsförslaget kan förverkligas, kommer ett av kulturminnesvårdens svåraste och mest angelägna problem att lösas.

I Jämtlands län finns en stor del av landets äldre timmerbebyggelse. Möjligheterna för ägarna att värda dessa ofta månghundraåriga byggnader utan stöd är för det mesta mycket svåra, då byggnaderna ofta ej går att använda. Den kulturhistoriskt värdefulla bebyggelsen står därför ofta och förfaller, samtidigt som önskemålen att värda dem ökar i takt med en ökande opinion och fortlöpande förfall.

Vi vill understryka behovet av möjligheter att stödja värden av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse enligt utredningens förslag. Men stödet måste kunna sättas in snart, därför att den kulturhistoriskt värdefulla bebyggelsen är stadd i snabb förändring med ödesdigra effekter för möjligheterna att bevara den.

Mot denna bakgrund är det väsentligt att det finns en fungerande organisation och utarbetade rutiner för hur det statliga stödet skall kunna omsättas i praktiken på ett snabbt och effektivt sätt utan onödig tidsspil-lan när reformen kommer till stånd.

För att kunna utarbeta en sådan organisation och lämpliga rutiner krävs god kunskap om den kulturhistoriskt värdefulla bebyggelsen, dess art och karaktär och dess behov av vård. Byggnadsvårdsutredningen har försökt göra en beräkning av det totala vårdbehovet för den kulturhistoriskt värdefulla bebyggelsen. Härvid har Jämtlands och Älvsborgs län tjänat som undersökningsområde på grund av att dessa båda län f. n. har det bästa inventeringsunderlaget i landet. I Jämtlands län, som således har en bra byggnadsinventering och ett väl studerat vårdbehov, finns därför enligt vår mening särskilt goda möjligheter att utarbeta hur en organisation och lämpliga rutiner läggs upp för att fungera tillfredsställande den dag byggnadsvårdsutredningens förslag kan förverkligas.

Med stöd av det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen anhåller om att åtgärder vidtas för att med Jämtlands län som utgångspunkt utarbeta en väl anpassad organisation och lämpliga rutiner för smidig handläggning av det statliga stödet till vård av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse i enlighet med byggnadsvårdsutredningens förslag.
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att byggnadsvårdsutredningens förslag till vård av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse så snart som möjligt bör tas upp till behandling.

Stockholm den 23 januari 1980

STINA ELIASSON (c)

SVEN LINDBERG (s)

MARIANNE STÅLBERG (s)

EIVOR NILSON (c)

NILS-OLOF GUSTAFSSON (s)